

бро отъ продажбата на онова що сж изработили. То е пусто дѣленіето на народити на земледѣлци, ржкодѣлци и търговци.

„Ако земледѣлето на единъ народъ стане, то и ржкодѣлето и търговията ще успѣять; ако ржкодѣлето върви напрѣдъ, то и земледѣлето, и търговията ще ся намиратъ харно. Единъ чловѣкъ, който желае да добыва, трѣба да направи всичкыты около него да печелятъ и той да ся въсползува отъ тѣхното благополучие; зачо никой неможе да добые ничто, неможе спечели ничто, ако е заобиколенъ отъ такъва, които нѣматъ ничто.

„То е голѣмо злополучие на обществото, кога има хора да работятъ и да нѣма кой да имъ купи изработването. Това произлазя, че има още едно нѣщо по-важно отъ истото богатство; то е умственната сила и потрѣбното дѣйствие да ги залюлѣе нѣкой и тѣй да произведе богатството.

„Нашити башти носяха шапки и широки дрѣхи, мы нинѣ носимъ фесове и тѣсни дрѣхи, светъ-тѣ ся измѣнява; трѣба и чловѣкъ да измѣнява своето изработваніе спорядъ вървежя на по-многото, и при несполучването на всяко ново прѣдпрѣятie, да не изгубва своята дѣрзостъ. Ако чорапити не ся продаватъ, то фесовети и фланелити ся продаватъ; ако прѣждата за гайтанъ не ся продава, то е известно, че прѣждата за сукно и панталони ще ся продаде и така нататъкъ.

„Работеніето на вълната залѣга много ржцѣ, тя е главный поминъ на много хорица, зачо мы щемъ ся затечемъ въ едно отъ нумерата на Журнала да извѣстимъ занейното праніе, чесаніе, прѣденіе и тѣканіе, възможни да ся употребятъ и по нашити мѣста у всяка кѣща; това ако може ся постави скоро и въ дѣйствие, то ще бѫде най-голѣмoto завладѣніе на Журнала за наука, занаятъ и търговия“ (гл. брой 1).

14. Турція, вѣстникъ за политика, наука, книжевность, земледѣліе и търговія. — Почнѣлъ е да излиза въ Цариградъ прѣзъ мѣсецъ Юлий, единъ пътъ въ седмицата, излизалъ е до 1875 година, подъ редакцията на Никола Геновичъ. Отъ брой 33-ї, година VII до брой 47-ї сѫщата година, подписанъ е и Т. Икономовъ като редакторъ заедно съ Геновича.

Никола Геновичъ е роденъ въ Свищовъ на 1835 година. Първоначално той е училъ въ тогавашното Свищовско училище, а подиръ въ французското училище въ Бебекъ, Цариградъ. Отъ